

ЖАЙВОРОН Михайло Микитович (01. 09. 1953, с. Кочичине Ємільчинського, нині Звягельського р-ну Житомирської обл.) — письменник, критик, журналіст. Член НСПУ (2019), НСЖУ (1989). Премії імені М. Клименка (2010), імені В. Юхимовича (2020), імені І. Огієнка (2021), імені П. Куліша (2022), К. Мандрик-Куйбіди (2023), імені І. Сльоти, «Благовіст» (обидві — 2024). Закінчив Житомирський педагогічний інститут (1974), ВПШ ЦК КПУ (Київ, 1983). Працював у редакції ємільчинецької газети «Народна трибуна» (1974—81), старшим редактором Житомирського облтелерадіокомітету (1983—90). Засновник і головний редактор тижневика «Житомир» (1990—2000), редактор однойменного видавництва (2000—10). Понад 15 р. перебував на державній службі. На творчій роботі. Поезія Ж. — вишукана філософська лірика, добірний

зразок силабо-тонічного віршування. Пише про війну, життя, кохання, природу, майстерно вимальовує сюжет і додає йому особливе метафоричне обрамлення. Твори друкували у літературно-мистецьких збірниках та альманахах «Вітрила» (1975), «Крила» (2017), «Понад усе нам — Україна», «Медобори», «ПАРК Шодуара» (усі — 2018), «У пошуку альтернативи: Поезія сучасної України» (2020), «У рідному краї і серце співає», «Натхненні Лесею» (обидва — 2021), «Сівач» (2024), журналах «Березіль», «Українська мова і література в школі» тощо. Автор збірника «Енергетична Мекка України» (2002), посібників «Влада слова: Інформаційний ресурс паливно-енергетичного комплексу України» (2004), «Формула успіху» (2009), видань «По вірі буде вам: [про М. Пухтаєвича — українського бізнесмена]» (2012), «Хто ж він, Михайло Пухтаєвич?» (2014), «Камо грядеши?» (2019; усі — Житомир). Упорядник двомовної збірки української поезії спротиву «Поетична вАрта» (Будапешт, 2024).

Основні твори

Одне із семи чудес: Повість. Ж., 2002; Усе на світі — від Любові: Істор.-докум. повість. Ж., 2006; Бумеранг гріха: Роман. Кн. 1. Ж., 2013; Via Dolorosa: Поезія. К., 2017; Біла книга пророцтв: Поезія. Ж., 2019; Гніздо висоти: Поезія. Ж., 2021; У всі дзвони: Поезія. К., 2024.

Рекомендована література

1. Михайло Жайворон: «Ми просто приречені творити» // Слово Просвіти. 2025, 27 берез. — 2 квіт.

С. М. Гресь

Бібліографічний опис:

Жайворон Михайло Микитович / С. М. Гресь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890952>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).